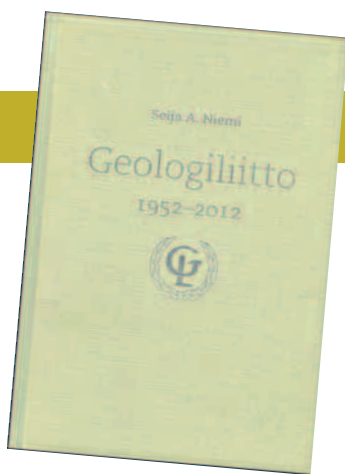

Geologiliitto 60 vuotta!

Niemi, S.A., 2012
Geologiliitto 1952–2012.
Ovh. 10 €. Kirjaa voi
tilata Geologiliitolta.

TONI EEROLA

Geologien ammatillinen järjestäytyminen lienee tuntematon asia monelle alan ulkopuoliselle, aivan kuin moni muukin alamme liittyvä asia. Kerrotaankin, että jos geologit menisivät lakkoon, se huomattaisiin vasta seuraavalla geologisella aikakaudella...

Suurin osa geologeista kuuluu kuitenkin Geologiliittoon, joka täytti juuri 60 vuotta. Se on Akavan Ympäristöasiantuntijoiden keskusliiton (YKL) jäsenjärjestö. 60-vuotisen taipaileensa kunniaksi liitto julkaisi historiikkinsa *Geologiliitto 1952–2012* kovissa kansissa. Kirjoittaja on historioitsija Seija A. Niemi (tiedot kirjoittajasta olisivat olleet kirjassa paikallaan).

Historiikin tarkoituksena on kertoa arvokkaasta työstä, jota liiton toimihenkilöt ovat tehneet ammattikuntansa hyväksi ja avata siten näköaloja menneisyyteen, herättää nuoria geologeja vaalimaan oman ammattikuntansa imagoa ja yhtenäisyyttä sekä innostaa entistä enemmän työskentelemään geologisen tiedon tunnetuksi tekemisen puolesta.

Alamme ammatillinen järjestäytyminen alkoi Suomessa niinkin myöhään kuin vasta vuonna 1952 *“valvomaan geologikunnan etuja ja tuomaan julki geologikunnan mielipiteitä”*. Perustettiin Geologiliitto, joka virallistettiin seuraavana vuonna. Geologien työolosuhteet, ehdot ja palkat olivat aivan toista kuin nykyään. Geologikunta oli pieni, eikä sillä ollut suurten alojen painoarvoa ja painostusvoimaa. Jotkut maamme maineikkaat geologit ryhtyi-

vät kuitenkin “agitoimaan” alamme puolesta. Geologiliiton perustajajäseninä olivat mm. Maunu Härme, Veikko Okko, Aarne Laitakari ja Martti Salmi.

Samaan aikaan koko ammattiyhdistyskentässä kuohui ja sen poliittinen merkitys kasvoi maassamme. Jotkut näkivät geologienkin järjestäytymisen miltei kommunistipropagandana ja jopa maanpetturuutena.

Mutta koirat haukkuvat ja karavaani kulkee. Geologiliiton alkuaikojen toiminta oli edunvalvonnan lisäksi mm. kansanvalistuksellista. Alaa tuotiin esiin suurelle yleisölle ja päätäjille. Geologeille järjestettiin erilaisia koulutus- ja keskustelutilaisuuksia. Ajateltiin perustaa jopa “propagandaosasto”, jonka kautta geologiaa popularisoitaisiin. Kannettiin huolta myös geologien koulutuksen tasosta ja pidettiin erilaisia tähän liittyviä seminaareja.

1970-luvulla geologien järjestäytyneisyys lähti jyrkkään nousuun. Tuolloisissa palkanvotteluissa Geologiliiton silloinen puheenjohtaja Eino Lappalainen sai mm. erään alan tutkimuslaitoksen osaston johtajalta isällisiä neuvoja siitä, miten *“geologin ammatti on kutsumusammatti, eikä palkka ole pääasia”*. Sopimukseen kuitenkin päästiin, vaikka kaikkia tavoitteita ei saavutettukaan. Vasaraa näissä “taistoissa” ei sentään tarvittu, vaan kaikki hoitui yleensä järjellä.

1970-luvun yhteiskunnallinen liikehdintä ja voimakas politisoituminen eivät muuten nähtävästi vaikuttaneet liiton toimintaan.

1980-luvulla ympäristöasiat nousivat yhdeksi keskeiseksi teemaksi liiton toiminnassa. 1990-luvulla yhdessä laman ja kaivosteollisuuden alasajon yhteydessä liitto luovi muutoksen aallokossa. Työttömyys koetteli tai uhkasi monia geologeja. Geologian profiilia haluttiin nostaa ja tuoda se kouluopetukseen oppiaineeksi. YKL perustettiin saman vuosikymmenen alussa.

Kirja on mielenkiintoista luettavaa geologien taiston tieltä. Se on sujuvasti kirjoitettu. Kirjan historiallista arvoa lisäävät lukuisat mustavalkoiset kuvat liiton johtokunnasta, jäsenistä ja tapahtumista. Kirjan luvut on järjestetty vuosikymmenittäin.

Jos *“apuraha juoksee nopeammin kuin rokkari raahustaa”*, muuttuu maailma vikkelämmin kuin geologi arvaakaan. Vaikka ajat ovatkin toiset, on paradoksaalista, että Geologiliiton alkuaikojen keskustelevalle ja kantaa ottavalle kulttuurille ja toiminnalle olisi edelleenkin tarvetta. Kysymys kuuluukin: missä Geologiliitto luuraa? Vai katsotaanko, että kun olot ovat parantuneet, ei enää tarvitse tehdä mitään eikä osallistua mihinkään? Nyt geologit vain hyssyttelevät tai kuiskuttelevat vienosti alaamme liittyvistä kysymyksistä kahvipöydissään (silloin kun se ylipäänsä sallitaan!). Muut

taas puhuvat alaamme liittyvistä kysymyksistä hyvinkin suurissa otsikoissa. Me seuraamme hiljaa sivusta.

Vaikka ammattimme harjoittamisen olosuhteet ovat parantuneet huomattavasti siten 1950-luvun, meillä on paljon alaamme liittyviä ajankohtaisia kysymyksiä, joista olisi hyvä keskustella vaikkapa Geologiliiton kokouksissa ja tuoda liiton kanta mukaan yhteiskunnalliseen keskusteluun. Nyt geologit loistavat tässä poissaolollaan. Tosin nykyään olisi varmasti vaikea saavuttaa yksimielisyyttä siitä, mikä on geologien kanta asiaan kuin asiaan.

Geologiliitto jatkaa edelleen toimintaansa YKL:n alaisena itsenäisenä jäsenjärjestönä ja toivoo nuorten geologien ottavan vastuun liiton toiminnasta.

Vaikka mielemme on usein maassa ja mennessä, tunnen itseni näinä päivinä kuitenkin sattuneesta syystä onneikkaaksi ollessani amatiliani geologi, enkä esimerkiksi kaivosinsinööri...

It's only geology, but we like it!

TONI EEROLA

Tammahaantie 2 A 10

02940 Espoo

toni.eerola@geolanguage.fi

Geologiliiton vuosikokous pidetään Tieteiden talossa

Kirkkokatu 6, Helsinki, sali 309, torstaina 21.3.2013 klo 17:00

Kokouksessa käsitellään mm. hallituksen esitys uusiksi säännöiksi.

Esitys jäsenille osoitteesta markku.iljina@pp.inet.fi

Tilaisuudessa tiedonanto European Geologist -nimikkeen uudistuneesta hakuprosessista.

Geologiliiton hallitus